

NEEN aan Pegida in ons land. Steun de tegenmobilisatie!

De antifascistische campagne Blokbuster roept op om massaal op straat te komen tegen de poging om de antimigrantenbeweging Pegida ook naar ons land te halen. We wezen eerder al op de pogingen om Pegida hier naar Duits voorbeeld georganiseerd te krijgen. De afgelopen weken waren er in Dresden grote betogingen van die groep tegen de 'islamisering' van wat ze het 'avondland' noemen. Dit werd in de rest van Duitsland opgenomen door allerlei extreemrechtse groeperingen om eveneens acties op te zetten. Maar deze bleven telkens erg beperkt. Er kwamen stilaan ook steeds grotere tegenacties.

De aankondiging van een eerste actie van Pegida in Antwerpen op 26 januari kreeg heel wat mediabelangstelling. Pegida kan hier rekenen op steun in extreemrechtse kringen. Zo liet het KVHV er zich al lovend over uit en ook bij het Vlaams Belang is er heel wat steun. Meteen kwam er ook een oproep voor een tegenactie. Hart boven Hard roept op voor een wake voor vrede en verdraagzaamheid. Het is belangrijk dat meteen wordt gereageerd zodat we direct kunnen duidelijk maken dat het antimigrantenprotest veel kleiner is dan de tegenactie.

In de nasleep van de aanslagen in Parijs probeert conservatief rechts een nieuwe hetze tegen moslims op te zetten. Ook de Antwerpse burgemeester De Wever ging aanvankelijk mee in die retoriek. De kans dat zijn voorstel om het leger in te zetten om politietaken te vervullen in de praktijk zal ingezet worden om de

betoging van de Vlaamse aanhangers van Pegida te stoppen is dan ook miniem.

Op het establishment moeten we niet rekenen voor antwoorden op sociale spanningen. De verzoenende taal van de wereldleiders en de uitspraken in eigen land tegen racisme, gaan niet gepaard met een beleid dat sociale problemen en spanningen kan wegnemen. Integendeel. Het besparingsbeleid zorgt ervoor dat een groeiend deel van de bevolking uit de boot valt en creëert de voorwaarden voor meer problemen, wat ook in geweld tot uiting kan komen. Als het hypocrisie regent in Parijs, druppelt dit door tot in de Wetstraat.

Als antwoord op het antimigrantenprotest kunnen we inspiratie halen uit de massale beweging van onderuit die we in Frankrijk zien. Miljoenen Fransen kwamen op straat tegen haat en voor vrije meningsuiting. Collectieve acties werken verenigend en gaan daarmee in tegen de pogingen om verdeeldheid te versterken, wat de bedoeling van extreemrechts en Pegida is. Het verenigende effect van collectieve acties zagen we eerder ook bij het protest tegen het asociale beleid in ons land.

Blokbuster roept op om aan de actie op 26 januari deel te nemen en het verzet tegen verdelende haat te koppelen aan een positief alternatief. De 50 jaar geleden vermoorde Amerikaanse activist Malcolm X stelde reeds dat racisme en verdeeldheid in het kapitalisme ingebakken zitten. Zijn slogan 'You can't have capitalism without racism' is nog steeds actueel. De crisis werd niet veroorzaakt door migranten of werklozen, maar door de wijze waarop dit systeem

HART
BOVEN
HARD

MAANDAG 26 JANUARI → ANTWERPEN

WAKE

VOOR VREDE EN VERDRAAGZAAMHEID

is georganiseerd met de inherente groeiende ongelijkheid. Blokbuster koppelt een strijdbaar antiracisme aan de strijd voor degelijke jobs, betaalbare huisvesting, openbare diensten, ... In onze strijd voor een betere toekomst geldt dat alles wat ons verzwakt, ons verdeelt.

PROTESTWAKE OP 26 JANUARI OM 18U30 AAN HET MECHELSPLEIN IN ANTWERPEN

OPROEP VAN HART BOVEN HARD

‘Als Pegida een manifestatie houdt tegen de islam, laat ons dan bewijzen dat Antwerpen daadwerkelijk een stad is van iedereen, ongeacht afkomst of religie,’ klinkt het bij HART BOVEN HARD Antwerpen.

Hart boven Hard Antwerpen organiseert op 26 januari in Antwerpen een wake die staat voor vrede en verdraagzaamheid. ‘Zo willen we op een passende en positieve manier een signaal geven dat in onze samenleving iedereen zijn plaats heeft en krijgt, vanuit gelijkwaardigheid,’ zegt Ciska Hoet, woordvoester van Hart boven Hard Antwerpen.

Aanleiding voor de organisatie van de wake is de oproep van de Duitse anti-islambeweging om maandag 26 januari in Antwerpen op straat te komen. ‘De wake is een onmiddellijk en duidelijk antwoord aan diegenen die verdeeldheid en haat willen zaaien op basis van afkomst of religie. We willen niet dat het Duitse Pegida geïmporteerd wordt in Antwerpen,’ klinkt het.

IEDEREEN UITGENODIGD!

Hart boven Hard nodigt alle verenigingen en burgers die kiezen voor een warme, vreedzame en solidaire samenleving uit aan deze wake deel te nemen.

WAT IS PEGIDA EN HOE ERTEGEN STRIJDEN?

De afgelopen weken waren er groeiende betogingen voor en tegen Pegida (Patriottische Europeanen tegen de islamisering van het avondland). Het protest begon afgelopen oktober in de oost-Duitse stad Dresden, in Saksen. Pegida kreeg snel momentum en de wekelijkse ‘maandagbetoging’ in Dresden groeide van enkele honderden (op 20 oktober) tot duizenden vlak voor nieuwjaar. Er waren gelijkaardige, maar veel kleinere, betogingen in andere Duitse steden. Nu is er een veel grotere golf van tegenbetogingen met tot 35.000 aanwezigen.

Op 12 januari waren de betogingen nog groter. De Duitse media had het over 30.000 aanwezigen op de betogingen van Pegida in verschillende steden. Op de tegenbetogingen waren er meer dan 100.000 aanwezigen. De grootste actie van Pegida was in Dresden met 25.000. In Leipzig, een andere grote stad in Saksen op 115 kilometer van Dresden, waren er 4.800 betogers voor Pegida en 30.000 ertegen.

“MAANDAGBETOGINGEN”

De Pegida-betogingen begonnen met een mobilisatie voor ‘maandagbetogingen’ die voornamelijk via sociale media werd gevoerd. Het was een poging om een traditie te kopiëren van de revolutie die in de herfst van 1989 in het toenmalige stalinistische Oost-Duitsland begon. De ‘maandagbetogingen’ begonnen toen in Leipzig, eveneens in Saksen, en werden een massabeweging doorheen Oost-Duitsland. Deze beweging speelde een grote rol in het neerbrennen van het stalinistische regime. De beweging begon als een politieke revolutie voor democratische rechten en tegen de stalinistische elite, maar eindigde met het herstel van het kapitalisme. De Duitse heersende klasse greep de kans om het land in 1990 te herenigen op basis van hun systeem.

Sindsdien waren er verschillende pogingen om de traditie van maandagbetogingen te herstellen. In 1991 waren er massale maandagbetogingen tegen het jobverlies in Oost-Duitsland toen de

voorheen geplande economie werd geprivatiseerd. In 2004 waren er massale betogingen in Oost-Duitsland (en veel kleinere betogingen in West-Duitsland) tegen de besparingen op de sociale zekerheid en de arbeidsvoorwaarden (de beruchte ‘Hartz’-wetten). In de lente van 2014 waren er kleine “vredesbetogingen op maandag” die in heel wat gevallen een verzet tegen de agressieve positie van het Westerse imperialisme in Oekraïne combineerden met verwarde en reactionaire ideeën (zoals samenzweringstheorieën of steun aan Poetin).

De nieuwe maandagbetogingen in Dresden beweren deze traditie op te nemen. De slogans van 1989 worden opnieuw boven gehaald (vooral ‘Wij zijn het volk’), maar er werd een totaal nieuwe en reactionaire inhoud aan gegeven.

Lutz Bachmann, de centrale organisator van Pegida, heeft een lang strafblad (diefstal, drugs, ...). In 1998 vluchtte hij naar Zuid-Afrika om een gevangenisstraf te ontlopen, maar hij werd daar het land uitgezet en naar Duitsland uitgewezen. Nu wakkert hij haat aan tegen zogenaamd criminele buitenlanders.

Hij beweert dat hij tot de acties overging door zijn verzet tegen een betoging van Koerdische mensen in oktober 2014 uit solidariteit met de strijd tegen ISIS in de stad Kobane. Deze zogenaamde beweging tegen de islamisering was aanvankelijk dus gemotiveerd door haat tegenover diegenen die net de meest vastberaden strijd leveren tegen de reactionaire politieke islam.

De angst van islamisering heeft weinig met de realiteit te maken. Slechts 5% van de Duitse bevolking bestaat uit moslims. Demografen schatten dat dit aantal zal toenemen tot 7% in 2030. In Saksen is minder dan 1% van de bevolking moslim. Anderzijds is er in Oost-Duitsland evenmin een sterke christelijke traditie. Meer dan 75% van de bevolking in Saksen was in 2011 niet verbonden met enige religie. Als de woordvoerders van Pegida een christelijk-joodse westerse traditie naar voor brengen, is dat verkeerd. Een groot deel van de echte geschiedenis van het georganiseerde christendom in Europa wordt overigens gekenmerkt door een brutaal anti-joodse praktijk.

NIEUWSBRIEF BLOKBUSTER

Deze geschiedenisvervalsing geeft aan dat geprobeerd wordt om traditionele extreemrechtse stempels te vermijden. In de oorspronkelijke eisen werd beweerd dat Pegida geen probleem had met asielrecht voor mensen die vervolgd worden of oorlog ontvluchten. Er werd gezegd dat Pegida zich enkel uitsprak tegen economische vluchtelingen, criminele vluchtelingen, ... Maar de verslagen van de maandagbetogingen geven aan dat dit slechts camouflage is voor een algemeen verzet tegen migranten.

KWADE EN WANHOPIGE KLEINBURGERS

Hoe kan deze irrationele massabeweging verklaard worden? Veel van de betogers in Dresden komen vanuit de middenklasse. Het is een typische beweging van de middenklasse die bang is van sociale neergang. Begin jaren 1990 verloren veel mensen hun werk toen het kapitalisme in Oost-Duitsland opnieuw werd ingevoerd. Een laag van hen probeerde dit te overkomen door zelfstandige te worden. Ze werden freelancers, ambachtslui, ... en werken hard om rond te komen. Ze zijn bang dat hun economische situatie erger zal worden en dat ze kopje onder zullen gaan. De economische situatie in Duitsland is dan wel veel beter dan in andere delen van Europa, maar de economische groei van de afgelopen jaren was toch erg beperkt.

Daarbovenop kan de indruk leven dat Duitsland een eiland van stabiliteit is in een zee van crisis, waarbij uiteraard wordt gevreesd dat het eiland door de zee zal ingenomen worden. De vrees van individuele sociale achteruitgang gaat gepaard met de vrees voor een collectieve sociale neergang in Duitsland. Voor mensen die geen antwoord zien in klassenstrijd en een socialistisch alternatief op de crisis van het kapitalisme, kan het nationalisme overkomen als een methode om het Duitse 'eiland' te beschermen tegen de crisis. Dit werd nog versterkt door de decennialange campagne van de gevestigde media en politici die racisme en nationalisme gebruikten als onderdeel van een verdeel-en-heerspolitiek.

Eind jaren 1980 en begin jaren 1990 was er een grote propagandacampagne tegen asielzoekers. Na 11 september 2001 was er een angstcampagne tegen moslims. Die worden voorgesteld als gewelddadig en achterlijk. De populaire media brengen uit de lucht gegrepen artikels waarin wordt gesteld dat de kerstmarkten verplicht zouden omgedoopt worden tot 'wintermarkten', dat moslimliedertjes in de kerstvieringen zouden ingevoerd worden, ... Sinds 2010 hebben Duitse media en politici ook vooroordelen tegen 'luie' Zuid-Europeanen naar voor gebracht, vooral tegenover de Grieken.

Twee jaar geleden werd een nieuwe partij opgezet, de AfD (Alternatief voor Duitsland). Het karakter van deze nieuwe partij is nog niet volledig duidelijk. Er zijn rechtse populistische en conservatieve tendensen binnen de partij. Het oorspronkelijke thema was de eurocrisis en de eis dat Duitsland de eurozone zou verlaten, maar niet de EU. Sindsdien heeft AfD ook andere thema's opgenomen. Bij de verkiezingen van 2013 haalde de partij de kiesdrempel van 5% net niet waardoor ze niet in het nationale parlement zit. Nadien haalde AfD wel verkozenen in het Europees Parlement en in drie deelstaatarlamenten in het oosten van Duitsland (waaronder Saksen).

In de eerste elf maanden van 2014 steeg het aantal asielaanvragen met 55% (als gevolg van onder meer de burgeroorlog in Syrië). Er werden verschillende nieuwe opvangplaatsen geopend

voor asielzoekers. Dit leidde vaak tot extreemrechts en ander racistisch protest. Het aantal aanvallen tegen vluchtelingencentra verdriedubbelde in 2014 in Saksen.

In delen van het oosten van Duitsland heerst het gevoel dat de belangen van de oostelijke inwoners niet echt vertegenwoordigd worden aan de top. De voorzitter van de migratieraad stelde dat veel mensen in het oosten "het gevoel hebben dat ze geen stem hebben." De heersende klasse komt grotendeels uit het westen van Duitsland, zelfs indien de twee hoogste officiële posities in de formele politieke structuur (de president en de kanselier) vandaag door oost-Duitsers worden ingenomen.

Jammer genoeg is Die Linke er ondanks haar sterke electorale basis in het oosten niet in geslaagd om campagnes te voeren die een uitweg bieden. Dat is een van de redenen waarom extreemrechts goede resultaten bij verkiezingen in Dresden kon neerzetten. Bij de lokale verkiezingen van mei 2014 haalde de NPD er 18.341 stemmen (2,8%) en de AfD 46.309 stemmen (7%).

Het lage aantal migranten in het oosten van Duitsland versterkt het racisme. Het zorgt er immers voor dat veel mensen amper enige persoonlijke ervaring hebben of mensen van buitenlandse afkomst kennen. Hun beeld wordt sterk bepaald door de racistische ideeën van de populaire media en andere massamedia.

Een aantal commentatoren merken op dat de betogingen in Dresden niet alleen de typische extreemrechtse militanten op de been brengen, maar dat de betogers uit "het midden van de samenleving" komen. Dat klopt. Racisme, xenofobie en islamofobie zijn breed verspreid in dit "midden van de samenleving", vooral onder de middenklasse.

Maar zou verkeerd zijn om de opkomst van Pegida als onvermijdelijk te zien. De middenklasse bestaat niet automatisch uit racistische reactionairen. Veel mensen die aan de tegenbetogingen deelnemen, leven in gelijkaardige economische en sociale omstandigheden. Als de arbeidersbeweging een oplossing zou aanbieden voor de crisis van het kapitalisme, dan zouden grote delen van de middenklasse zich daarachter scharen. Jammer genoeg staat de klassenstrijd in Duitsland al jarenlang op een laag pitje. En Die Linke biedt evenmin een duidelijk alternatief aan.

In Saksen wordt Die Linke gedomineerd door de rechterflank van de partij. In Dresden stemde een meerderheid van linkse gemeenteraadsleden voor de verkoop van alle 48.000 sociale woningen van de stad in 2006. Dit leidde toen tot een splitsing onder de gemeenteraadsleden van Die Linke, maar het discrediteerde de partij wel volledig. Linkse krachten en antifascisten hadden de ontwikkeling van Pegida wellicht kunnen stoppen als ze meteen tot tegenacties hadden opgeroepen, maar die kans werd gemist.

BUITEN DRESDEN

Antifascisten in de rest van Duitsland hebben een les getrokken uit deze fout. Sinds december waren er tal van pogingen om Pegida in andere steden te kopiëren. In de meeste gevallen waren de organisatoren mensen van fascistische of rechtse populistische organisaties. De mobilisaties waren klein (net zoals dit aanvankelijk het geval was in Dresden) en er waren grote tegenbetogingen. Er waren vaak blokkades met duizenden mensen die de rechtse betogingen stopten. Dat was onder meer het geval in Keulen en Berlijn op 5 januari. Leden van Sozialistische Alternative namen van bij het begin deel aan deze betogingen. In Keulen en Hamburg

hadden we sprekers op de tegenbetogingen.

De positie van de heersende klasse is tegenstrijdig. Ze wil enerzijds de verdeel-en-heerspolitiek als wapen behouden. Als ze het nodig acht, wordt islamofobie en racisme gebruikt om de aandacht van de echte problemen af te leiden. Maar vandaag verzet de heersende klasse zich tegen een racistische beweging als Pegida. Dit kan immers leiden tot instabiliteit die moeilijk onder controle te houden is. Het kan buitenlandse toeristen en geschoolde werknemers afschrikken, terwijl het Duitse kapitalisme met de krimpende bevolking nood heeft aan buitenlandse werkkrachten. Ondanks de recente toename van de migratie is de Duitse bevolking sinds 2008 al met meer dan een miljoen afgenomen. De werkgevers benadrukken de nood aan nieuwe werkkrachten, maar dit kan natuurlijk veranderen eens de economie in recessie komt. In een situatie waar de lonen jarenlang laag gehouden zijn en de huurprijzen snel toenemen in sommige steden, terwijl andere delen van het land (zeker in het oosten) een ontvolking kennen, kan de roep van de werkgevers naar nieuwe arbeidskrachten op weerstand van de bevolking botsen.

De gevestigde politici zijn bang dat ze stemmen aan AfD zullen verliezen als die partij zich kan versterken op basis van Pegida. De gevestigde media en politici roepen daarom op tot tegenbetogingen tegen Pegida (maar niet voor blokkades van de marsen). Dit is tegenstrijdig. Enerzijds helpt het de mobilisatie vooruit, waardoor bijvoorbeeld 35.000 mensen tegen Pegida in Dresden betoogden op 10 januari 2015. Maar anderzijds is het niet geloofwaardig als de media en politici Pegida aanvallen, maar tegelijk overgaan tot deportaties en mee verantwoordelijk zijn voor het omvormen van de Middellandse Zee tot een massagraf van vluchtelingen. Ze verdelen de migranten in de 'goede' (professioneel opgeleide mensen waar het Duitse kapitalisme nood aan heeft) en de 'slechte' (al de rest).

Leden van SAV waren op de betogingen om deze hypocrisie aan te klagen. Veel andere sprekers beperken zich tot morele uitspraken of oproepen tot tolerantie en diversiteit. Dergelijke oproepen overtuigen doorgaans enkel de reeds overtuigden. Een moralistisch standpunt biedt geen antwoord op het gevoel van onveiligheid als gevolg van de crises van het kapitalisme aangevuld met racistische vooroordelen in de betogingen van Pegida. Als de beweging tegen Pegida geen antwoorden biedt op de reële bekommernissen, dan zullen een nieuwe economische crisis, nieuwe oorlogen of nieuwe terreuraanslagen zoals die in Parijs Pegida versterken.

NA DE TERREURAANSLAG OP CHARLIE HEBDO

De islamofoben van Pegida beweren dat hun standpunt bevestigd werd door de aanslagen in Parijs. Ze kondigden aan dat hun betogingen op maandag 12 januari 'herdenkingsmarsen' voor de slachtoffers zouden worden. Dit is natuurlijk erg hypocriet, Charlie Hebdo ging resoluut in tegen de Franse tegenhangers van Pegida. In feite hebben de Pegida-organisatoren en de rechtse politieke islamfanatici veel gemeen. Beiden weigeren de klassentegenstellingen te erkennen en hebben het in de plaats daarvan over een 'botsing van culturen.' Beiden haten de linkerrijde, de georganiseerde arbeidersbeweging en democratische rechten.

Na de terreuraanslagen in Parijs benadrukken socialistische de nood om het recht op vrije meningsuiting te verdedigen. Sommigen zien de blokkades van de Pegida-marsen in tegenspraak met

dit standpunt. Maar deze marsen hebben niets gemeen met vrije meningsuiting. De afgelopen weken was er een toename van racistisch geweld tegen migranten en fascistische aanvallen op linkse activisten. De acties van Pegida zetten aan tot dit geweld. Dit beantwoorden met massale tegenbetogingen, waaronder blokkades, is absoluut legitiem.

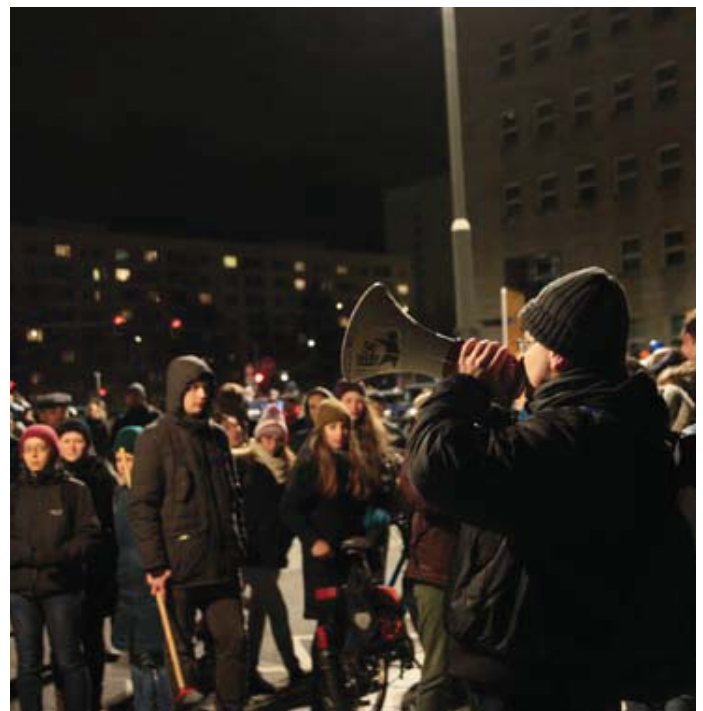
EISEN VAN SOZIALISTISCHE ALTERNATIVE

In december besloot Sozialistische Alternative om de kwestie van oorlog, vluchtelingen en racisme op te nemen als focus voor onze activiteiten in de komende periode.

Na de betogingen tegen Pegida van 5 januari produceerden we een speciale editie van onze krant met argumenten tegen Pegida en voorstellen om de beweging ertegen uit te bouwen. We leggen uit dat racisme niet enkel tegen migranten gericht is, maar ook tot doel heeft om de arbeidersklasse te verdelen en te verzwakken. We roepen de vakbonden en Die Linke op om een informatiecampagne tegen Pegida en racisme te voeren met pamfletten op de werkvloer en in de wijken, gecombineerd met massale bijeenkomsten en een nationale betoging.

We roepen op tot een gezamenlijke strijd van Duitse werknemers, migranten en werklozen om samen op te komen voor onderwijs, sociale zekerheid, betaalbare huisvesting en degelijke jobs. We verzetten ons tegen het staatsracisme en 'Fort Europa'. We protesteren tegen de uitvoer van wapens en het inzetten van het Duitse leger in het buitenland. Voor fundamentele verandering moeten we tenslotte gaan voor een ander systeem, waarbij de banken en grote bedrijven onder publieke controle worden geplaatst om op basis van democratische samenwerking en duurzame planning wereldwijd aan een socialistische democratie te bouwen.

Artikel door Wolfram Klein, Sozialistische Alternative

CHARLIE HEBDO. Slachtoffer van opbod tussen reactionaire krachten

De aanslag op Charlie Hebdo getuigt van een ongeken-
de brutaliteit en leidde tot verontwaardiging en woede die
zich niet tot Frankrijk beperkten. Er waren tientallen spon-
tane bijeenkomsten in tal van steden in Frankrijk, België en
elders. Het geweld van deze aanslag zorgde voor een schokgolf
die nog niet volledig kan ingeschat worden, maar die wel niet
zomaar zal verdwijnen.

Elke aanval op onze vrije meningsuiting is een aanval op onze
fundamentele rechten: individuele vrijheden, politieke rechten,
syndicale rechten, ... Die rechten bestaan niet enkel omwille van
de wetten en de 'democratische' instellingen. Ze werden afge-
dwongen door mannen en vrouwen die ook nu nog elke dag de
verdediging ervan opnemen. Het gaat om syndicalisten, militan-
ten, maar ook journalisten en kunstenaars. De aanslag op Charlie
Hebdo is ook een aanval tegen al deze mensen.

De vrije meningsuiting die we vandaag kennen is relatief om-
dat er natuurlijk geen echte vrijheid is indien rijke mediamagnaten
90% van de middelen om die mening te uiten op de 'markt' van de
media controleren. Uiteraard maken ze daar gebruik van om hun
ideologie op te leggen. Maar zelfs deze beperkte democratische
rechten werden afgedwongen door strijd van de arbeidersbewe-
ging. Het recht om ons te organiseren, het recht om collectieve
acties te houden of nog het recht om onze mening naar voor te
brengen.

We moeten ons mobiliseren om onze rechten te verdedigen te-
gen al wie ze in de kiem wil smoren. In deze strijd mogen we ons
niet van vijand vergissen. En we moeten ook oppassen voor valse
vrienden. Dit verdient enige uitleg.

Er worden al grote amalgamen naar voor gebracht vanuit rechte-
se en extreemrechtse kringen. Ze hebben het over "islamitische
terroristen" en hebben het vervolgens over de "islamisering" van
Frankrijk. Een volledige gemeenschap wordt gelijkgesteld met een
handvol criminele fundamentalisten. Dat is wel heel kort door de
bocht. Het is gemakkelijk omdat het terrein zorgvuldig voorbe-
reid is door allerhande duistere schrijvers en denkers die eerder
voor de zelfmoord van het denken en de afbouw van de menselijke
waarden staan. Ook waren er nieuwsberichten die de islamofobie
verder aanwakkerden, als teken voor de storm die zou komen.

Tegenover diegenen bij wie de anti-moslimretoriek ingang

vindt, moeten we om te beginnen twee eenvoudige feiten in herin-
nering brengen.

1. Een overgrote meerderheid van de slachtoffers van terreur
door islamfundamentalisten zijn zelf moslims;

2. Deze fundamentalisten hebben geen monopolie op terreur. De
afgelopen decennia werden aanslagen op kranten vooral verricht
door extreemrechts, van katholieke fundamentalisten tot tegen-
standers van de Algerijnse onafhankelijkheid in Frankrijk. In 2011
vielen tientallen Noorse jongeren onder de kogels van een rechtse
en islamofobe extremist. Er kunnen tal van dergelijke voorbeelden
gegeven worden.

Maar het komt er uiteraard niet op aan om een ranglijst van do-
den op te stellen. Het komt er nu op aan jongeren en werkenden
te mobiliseren voor de vrije meningsuiting, tegen elke vorm van
terreur, tegen racisme en tegen discriminatie. We mogen het terrein
niet overlaten aan extreemrechts en andere rechtse reactionairen.
Een zin in de eerste verklaring van onze Franse zusterorganisatie
Gauche Révolutionnaire zou kunnen geïnterpreteerd worden alsof
ze denkt dat de Republikeinse betogingen toebehoren aan rechts
en extreemrechts. Dat was niet de bedoeling. Gauche Révolution-
naire kwam trouwens in Rouen tussen in de beweging met eigen
pamfletten die zeer positief onthaald werden, maar staat er wel
op om met eigen standpunten van de arbeidersbeweging tussen te
komen en zich niet zomaar achter een 'republikeinse eenheid' te
scharen.

Dat is belangrijk want de afgelopen maanden is er een duidelijk
islamofob klimaat ontwikkeld in Frankrijk, maar ook in Duits-
land. Onze regeringen dragen daar een deel van de verantwoorde-
lijkheid voor. We mogen ons niet laten verdelen.

Om dergelijke drama's te vermijden moeten de vakbonden, or-
ganisaties van de arbeidersbeweging en verenigingen oproepen tot
acties die hulde brengen aan de slachtoffers bij Charlie Hebdo en
dit op hun eigen basis: voor de eenheid van werkenden, jongeren
en de overgrote meerderheid van de bevolking los van afkomst of
geloofsovertuiging, voor vrije meningsuiting, tegen alle reactio-
nair en terroristen, tegen racisme en tegen het imperialistische
beleid dat leidt tot een versterking van sectaire verdeeldheid, on-
verdraagzaamheid en obscurantisme.

Jean (Luxemburg)

Vlaamse aanhangers van Pegida roeren zich

Nadat de rechtse reactionairen van KVHV uithaalden naar wie opkomt voor zijn of haar levensstandaard en dus in staking ging tegen het asociale beleid, vonden ze nog plaats voor wat afkeer tegen migranten. Walen, vrouwen, holebi's, migranten, vakbondsleden, werklozen, studenten die geen hoger inschrijvingsgeld willen betalen, ... De 'zwarte' lijst van vijanden van de zelfverklaarde 'Vlaamse elite' wordt steeds langer.

De Duitse beweging 'Pegida' die duizenden mensen mobiliseerde tegen de 'islamisering', dient uiteraard als voorbeeld voor extreemrechts in ons land. Het Vlaams Belang was er als eerste bij om dit te ondersteunen, maar de partij kreeg al gauw navolging. Ook het KVHV, de kweekvijver van de N-VA, beroept zich op Pegida. En er circuleert zelfs al een 'Vlaamse Pegida' op Facebook. Als extreemrechts in ons land zich op Duitse voorbeelden beroept, is waakzaamheid geboden.

Het KVHV stapt met haar steun aan de Pegida-beweging in het verhaal van de 'islamisering' van het 'avondland'. Pogingen om het protest af te doen als het werk van de 'gewone man' komen nogal vreemd over van een studentenclub die zichzelf uitdrukkelijk als elitair voordoet. Moest het KVHV enige bekommernis hebben voor wat de gewone man in ons land wil, dan zouden ze zich niet ledig houden met het aanvallen van stakersposten zoals ze dit deden aan het station Gent St Pieters.

Ook is het vreemd dat wordt geprobeerd om de 'patriottische Europeanen tegen de islamisering van het avondland' af te doen als een gematigde groepering die zich "bewust distantieert van elke vorm van totalitarisme". Neen, dit is een beweging die gestimuleerd door het racisme in de gevestigde media en mee aangestuurd door allerlei extreemrechtse en populistische elementen een zekere mobilisatie kon bekomen in één Duitse stad. Vervolgens sprongen doorheen Duitsland, en daarbuiten, allerlei rechtse extremisten op de kar in de hoop overal een beweging tegen migranten te kunnen opzetten. Maar elders blijft het protest beperkt of uit het zich enkel in geweld, denk maar aan de aanvallen op moskeeën in Zweden.

Het protest tegen Pegida begint stilaan vorm te krijgen. Maandag waren er grote betogingen met alles samen zowat 50.000 aanwezigen, een pak meer dan wat Pegida op de been kreeg. Toch is er nog heel wat werk aan de winkel om het verzet tegen racisme te koppelen aan strijd tegen het hele besparingsbeleid dat leidt tot tekorten waarop verdeeldheid gemakkelijker ingang vindt. Het is belangrijk om tegen racisme in te gaan omdat het de arbeidersbeweging verzwakt. De sociale problemen worden niet gecreëerd door mensen met een bepaalde huidskleur of religie, maar als gevolg van hoe het huidige systeem functioneert. Daar in verspreide slagorde tegen ingaan, verzwakt ons.

Er wordt gesteld dat Pegida is ontstaan door de afkeer tegenover de misdaden van Islamitische Staat in Syrië en tegen de erg marginale steun voor dergelijke groepen onder migranten in West-Europa. Dat Koerdische protesten in Duitsland door IS-aanhangers werden aangevallen, werd gebruikt om het gevaar van extremisten in Duitsland naar voor te brengen. Ongetwijfeld is er een ontwik-

keling van extremisme. Hopelijk zal dit niet dezelfde vormen aannemen als het racistische geweld in Duitsland, met meer dan 120 doden sinds 1990. Hopelijk zal dit niet ontwikkelen tot groepen als de nazistische NSU die racistische moorden pleegde waarbij bescherming van bovenaf werd gesuggereerd.

IS, Taliban en co zijn reactionaire rechtse groeperingen. Voor een antwoord hierop moeten we niet op de rechterzijde rekenen, integendeel. Ook in ons land waren er acties van Koerden tegen het geweld van IS. Enkel radicaal links was op die acties aanwezig, en dan nog niet eens alle linkse organisaties en partijen. Waar groeperingen als IS en Taliban bestaan, zijn het niet de rechts-liberalen die er tegen in verzet gaan. Het Pakistaanse establishment bijvoorbeeld heeft jarenlang samengewerkt met de Taliban. Neen, het zijn linkse militanten en het is de arbeidersbeweging die de strijd tegen dergelijke reactionaire rechtse groeperingen organiseert.

Diegenen die op internationaal vlak de islamofobie voor het eerst gestimuleerd hebben (want laat ons daar duidelijk in zijn, dat is niet extreemrechts bij ons dat zoals het Vlaams Blok destijds in het eerste 70-puntenprogramma amper of zelfs niet over de islam sprak), zijn diegenen die na de val het Oostblok een nieuw vijandsbeeld nodig hadden. Ze konden daarvoor beroep doen op de monsters die ze zelf mee gecreëerd hadden in het Midden-Oosten, denk maar aan de Taliban, om zeker na de aanslagen van 11 september 2001 in de VS een haatcampagne tegen alle moslims te beginnen. Het oude racisme tegen 'gastarbeiders' en 'vreemdelingen' werd van een nieuw laagje vernis voorzien, plots waren het de 'moslims'. Het is in de nasleep van de neoconservatieve campagne tegen moslims dat ook extreemrechts op die kar sprong en er zowat zijn core-business van maakte.

Dat er na decennia van propaganda tegen migranten enerzijds vooroordelen ontwikkelen bij een deel van de bevolking en er anderzijds radicalisering is bij een kleine groep migrantenjongeren, is niet verwonderlijk. Dit heeft niets met religie of cultuur te maken, het heeft niets met afkomst of huidskleur te maken. Het zijn uitingen van een samenleving in crisis waarbij groeiende delen van de bevolking volledig uit de boot vallen en het establishment er alle baat bij heeft dat de discussie niet over haar rol gaat maar over migranten, werklozen of andere groepen. Deze crisis werd niet veroorzaakt door migranten of werklozen, maar door de wijze waarop dit systeem is georganiseerd met de inherente groeiende ongelijkheid. Pogingen om tegen racisme in te gaan zonder de oorzaken van die ongelijkheid te bestrijden, zijn tot mislukken gedoemd. Wij staan voor een strijdbaar antiracisme dat ook ingaat tegen het kapitalisme. Zoals de 50 jaar geleden vermoorde Malcolm X al stelde: 'You can't have capitalism without racism'.

Conservatieve extremisten zetten homofoob offensief in

OOK ZOON JAMBON VERSPREIDT HOMOFOBIE

Nadat de conservatieve studentenclub KVHV in het nieuws kwam met een verdediging van het hoger inschrijvingsgeld voor studenten en met een campagne tegen stakers die hun levensstandaard verdedigen, haalden de studenten onder leiding van Wouter Jambon nu opnieuw de media met een opmerkelijk homofobe uithaal naar de Antwerpse bisschop die het aangedurfd had om te stellen dat homoseksuele relaties binnen de kerk erkend moeten worden.

Dat deze jongeren heimwee hebben naar de 19de eeuw hebben ze wel al meer laten blijken. Nu stellen ze letterlijk: “Het huwelijk, een sacrament ingesteld door Christus, is toegankelijk voor één man en één vrouw en wordt aangegaan uit vrije wil. Het stopt bij het overlijden van één van beide huwelijkspartners. Seksualiteitsbeleving is door God gewenst binnen het huwelijk. Op deze wijze is het einddoel van seksualiteit, de voortplanting van de mens, het stichten van een gezin. Voor de Kerk kan dit niet buiten het huwelijk.” Seksuele relaties buiten het kerkelijke huwelijk zijn voor het KVHV steeds zondig en dat nog maar ter discussie stellen, is volgens deze conservatieve zelfverklaarde ‘elite’ niet katholiek. Over zonden kennen ze alles bij het KVHV. Eerder dit jaar werd de Gentse ALS-verantwoordelijke nog beschuldigd van vandalisme waarbij we konden aantonen dat de KVHV’ers aan het liegen waren, een praktijk die evenmin erg katholiek is.

Met deze stelling zijn de conservatieve jongeren van KVHV niet aan hun proefstuk toe. Homofobie is een steeds weerkerend thema. Toen het KVHV midden jaren 1990 terug opdook aan de universiteiten werd de groep in Gent uitgesloten op basis van homofobie. Dat was na een artikel in het tijdschrift van KVHV Gent waarin stond: “Het is totaal onverantwoord om deze mensen met minder respect te behandelen dan anderen, laat staan ze met de vinger na te wijzen. Maar wil dat zeggen dat een in homoseksueel leven doorgebracht leven zomaar goedgekeurd moet worden? Duidt het niet veeleer op liefde en respect wanneer je hen durft te zeggen dat je eraan twijfelt of ze wel echt gelukkig kunnen worden in een homoseksuele relatie? In sommige gevallen zou je hen misschien een dienst kunnen bewijzen door hen te verwijzen naar professionele hulpverleners die hen kunnen bijstaan om in de mate van het mogelijke hun neiging bij te sturen, om hen tot hoge vormen van ware vriendschapsliefde te voeren. Goede begeleiding kan deze mensen vaak op weg helpen naar de beleving van een harmonieuze man-vrouw-relatie, waarbinnen

seksualiteit met al haar aspecten haar geëigende plaats kan innemen. Het is niet de gemakkelijkste weg, noch voor homoseksuele personen, noch voor wie hen nabij wil zijn. Alles goedvinden kan echter een gemakkelijksoplossing zijn waar uiteindelijk niemand mee gebaat is.”

Bij de stemming over deze homofobe uitspraken in 1997 was er een ruime meerderheid van 7 op 10 die voor uitsluiting uit het Gentse PFK (Politiek en Filosofisch Konvent) stemde. Er waren ook twee onthoudingen, waaronder die van Ben Weyts van de toenmalige VNSU die het niet kon maken om de homofobe uitspraken van KVHV door de vingers te zien. Vandaag wordt vreemd genoeg minder zwaar getild aan homofobe uitspraken. Iedere geloofwaardigheid van N-VA-aanwezigheid op activiteiten van de holebige-meenschap ligt aan diggelen als de partij in eigen rangen homofobie tolereert. Zullen N-VA’ers zowel deelnemen aan de Gay Pride als aan de Antwerpse betoging van 16 mei die onder meer een verbod op de Gay Pride eist?

HOMOFOBE ANTI-ABORTUSOPTOCHT GEPLAND OP DEZELFDE DAG ALS GAY PRIDE

Het stopt immers niet bij homofobe standpunten. In conservatief-katholieke kringen worden plannen gemaakt voor een ‘mars voor het gezin’ in Antwerpen op 16 mei. De naam is wat misleidend, maar dit is een betoging tegen het homohuwelijk en al wat ook volgens KVHV zondig is. Het initiatief gaat uit van wel erg conservatieve katholieken. De groep ‘pro-lifers’ die de betoging

Betoging tegen de zogenaamde ‘pro life’ optocht in 2013. Tegen de anti-abortus en anti-holebi groepen komen wij voor een echte keuze op

organiseert, verwijst onder meer naar de standpunten van Pro Familia over de Antwerpse bisschop. Deze groepering omschrijft hem als een “ketter” die zichzelf automatisch buiten de kerk geplaatst heeft. Ook hier wordt gesteld dat seksuele relaties gericht moeten zijn op voortplanting en enkel binnen het huwelijk kunnen, waarbij alle andere seksuele daden zondig zijn. Homoseksualiteit wordt omschreven als een “ontaarding” en “in strijd met de natuurwet”. Met hun betoging op 16 mei willen de katholieke conservatieven ook eisen dat adoptie door homokoppels wordt verboden, dat abortus in het strafrecht wordt opgenomen, anticonceptiva geen subsidies krijgen, een verbod op de Gay Pride (wegens “openbare zedenschennis”), verbod op IVF of nog een “verbod op de pseudowetenschappelijke gendertheorie in de onderwijsinstellingen en een verbod op de ideologische gender mainstreamingspolitiek in alle overheidsinstellingen.” Dat deze betoging op dezelfde dag als de Gay Pride valt, zal wel geen toeval zijn.

Eerder waren er ook in Frankrijk acties en betogingen tegen het homohuwelijk waarbij de extreme katholieke rechterzijde mobiliseerde. En ook in andere landen wordt geprobeerd om de regels voor abortus en homorechten terug te draaien. In ons land waren er beperkte ‘pro life’ betogingen met spanningen tussen verschillen-

de groepen binnen de conservatieve extremistische milieus. Halen de meest extremistische krachten nu hun slag thuis door een eigen ‘mars voor het gezin’ te houden?

Het beste antwoord hierop bestaat uit mobilisatie en een actieve verdediging van reeds afgedwongen rechten en een verzet tegen het besparingsbeleid dat deze rechten op de helling plaatst. Zo eisen we een echte keuze voor vrouwen en dus het behoud van het recht op abortus. Het best zou de periode waarin men legaal een abortus kan doen nog uitgebreid worden. We denken echter dat het belangrijk is de verdediging van het recht op abortus te verbinden met sociale eisen: het recht op een stabiel inkomen waarvan met comfortabel kan leven, kinderbijslag die reëel de kosten van een kind dekt, openbare diensten die vrouwen toelaten werk en kinderen te combineren... Zo’n programma garandeert dat geen enkele vrouw een abortus moet ondergaan omwille van voornamelijk financiële redenen.

We verzetten ons tegen iedere vorm van verdeeldheid, zowel racisme, homofobie als seksisme. De terugkeer van conservatieve extremisten die de klok honderden jaren willen terugdraaien, mogen we niet lijdzaam laten passeren. Er is actief verzet nodig!

Dewinter wil hoofddoekverbod achter stuur

Het was even geleden dat we nog iets van Filip Dewinter vernamen. Zijn nieuwe partijvoorzitter, de kleine Dewinter, stelde eerder dat zijn grote voorbeeld zich gedeisd moest houden om ruimte te laten voor de ‘nieuwe generatie’. Tom Van Grieken beweerde op internet ‘Charlie’ te zijn, maar zal het wellicht niet leuk gevonden hebben dat de hoofdredacteur van Charlie Hebdo op de tonen van De Internationale ten grave werd gedragen.

Ondertussen houdt Filip Dewinter zich bezig met wat hem wakker houdt. Dat zijn niet de besparingen die mensen tot armoede veroordelen. Het zijn ook niet de gevallen van reactionair geweld en terreur waar de gewone bevolking het eerste slachtoffer van is. Neen, hij haalde de media met zijn wetsvoorstel om het rijden met een hoofddoek te verbieden. Het voorstel doet overigens wat denken aan de regels die in pakweg Saoedi-Arabië gelden (waar vrouwen helemaal niet mogen rijden).

Dewinter wil zich beperken tot een hoofddoek, een muts, pet of sjaal zouden wel mogen. Over een combinatie van muts, pet en sjaal sprak hij zich niet uit. Dewinter meent dat een hoofddoek

het zicht zou hinderen. Het voorstel geeft vooral aan dat zijn eigen kortzichtige standpunten iedere mogelijkheid van inzicht hinderen. Veel deining brengt het niet meer teweeg. Niet omdat het voorstel niet schokkend is, maar wel omdat Dewinter steeds meer wordt ervaren als een oude cynische karikatuur van zichzelf.

N-VA probeert oppositie tegen asociale beleid aan Ugent het zwijgen op te leggen

Ook onder studenten probeert N-VA iedere oppositie tegen het asociale beleid van de rechtse regeringen monddood te maken. De Actief Linkse Studenten die mee het verzet organiseren tegen de besparingen in het onderwijs en een erg actieve rol spelen in het meebrengen van jongeren in het syndicale actieplan werden in de aanloop naar de algemene staking door het Politiek Filosofisch Konvent (PFK) uitgesloten. Het excuus? Dat ALS niet genoeg activiteiten zou georganiseerd hebben... Iedereen weet dat dit een drogreden is. De ware reden moet net bij de actieve rol van ALS in het verzet tegen de rechtse regeringen gezocht worden. Dat dit verzet op een brede steun en sympathie kan rekenen, leidt tot frustratie. Onder aanvoeren van Jong N-VA en KVHV (waar ook heel wat N-VA'ers actief zijn) werd ALS hierom uitgesloten. In het PFK zijn er geen twee democratieën, er is zelfs niet één democratie. Wie buiten de krijtlijnen van het regeerakkoord kleurt, wordt meteen uitgesloten. Hieronder de reactie van ALS-Gent op deze beslissing.

Op de vergadering van het Politiek Filosofisch Konvent (PFK) van de UGent op 11/12 werd een aanval ingezet tegen de Actief Linkse Studenten (ALS). Dit gebeurde onder leiding van het extreemrechtse Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond (KVHV) en Jong N-VA. Het resulteerde in de uitsluiting van ALS uit het PFK waardoor ALS haar recht om de universitaire gebouwen te gebruiken en de beperkte subsidies van de UGent verliest.

De rechtse verenigingen in het PFK, onder leiding van het KVHV, beweerden dat ALS het afgelopen kalenderjaar niet genoeg activiteiten organiseerde om haar erkenning te behouden. Van de 25 ingediende activiteiten werden maar er maar 7 aanvaard (te weinig om de vereiste 10 te halen). De meerderheid om het activiteitenverslag van de ALS niet te aanvaarden werd gevormd door KVHV, LSVS (liberalen), Jong N-VA, CDS (christendemocraten), NSV (Nationalistische Studentenvereniging) en GPS (Studentenpastoraal Gent). ALS, Comac (jongerenorganisatie van de PVDA), Jong-Groen, 't zal wel gaan (humanisten) en Minos (de Europese studentenvereniging) stemden tegen de uitsluiting. Er waren twee onthoudingen. De argumentatie luidde dat ALS te weinig politieke en openbare activiteiten zou hebben georganiseerd en bij een heel aantal activiteiten niet kon bewijzen (met pamfletten en foto's) dat ze die zelf had georganiseerd. Vermoeden van onschuld is blijkbaar een onbekend begrip in het PFK. Hoewel de Jong Europese Federalisten ook voor het tweede jaar op rij niet in orde waren met hun verslag, was het geen enkel probleem om hen, zonder enige sanctie, gratie te verlenen.

Naast de letter van de regel treedt rechts hier ook de geest van de regel met de voeten. Een activiteitenverslag moet goedgekeurd worden om aan te tonen dat erkende organisaties voldoende bijdragen aan het politieke leven op de universiteit. Weinig studenten zullen vandaag ontkennen dat ALS één van de meest actieve ver-

enigingen in Gent is. We zijn sterk aanwezig in het studentenprotest tegen de besparingen in het onderwijs, waren een drijvende kracht in het protest tegen de GAS-boetes, organiseren met de anti-NSV betoging jaarlijks de grootste antiracistische betoging in het land en hebben wekelijks stands aan verschillende faculteiten. Deze aanval is duidelijk een politieke aanval tegen ALS en bij uitbreiding de hele linkerzijde en alle linkse studenten.

Hiermee is rechts, en met name het KVHV, niet aan haar proefstuk toe. Toen op de week tegen racisme van COMAC vorig jaar een aantal extreemrechtse leden van KVHV (waarvan één ook lid van Jong N-VA) de toegang werd geweigerd wegens provocaties, probeerde rechts in het PFK hen ook al uit het Konvent te gooien. Het bleef toen bij een verlies van stemrecht. Nadat het Verbondshuis van het KVHV werd beklad, probeerde het KVHV om via een valse verklaring bij de politie de schuld op ALS af te schuiven. KVHV beweerde dat ze ALS-voorzitter Koerian Verbesselt herkennen als de dader terwijl hij kon bewijzen dat hij op dat ogenblik in Limburg was op het zomerkamp van ALS. Vorig jaar publiceerde KVHV Gent ook al valse aantijgingen, toen tegen COMAC, naar aanleiding van het bekladden van hun lokaal. Daarnaast werd in het PFK rond verschillende futiliteiten geprobeerd om ALS en andere linkse organisaties monddood te maken. Rechts gebruikt bureaucratische manoeuvres om een politiek gevecht tegen links te voeren.

Enerzijds heeft rechts een versterkt zelfvertrouwen gekregen door de electorale vooruitgang van de N-VA en de vorming van een rechtse regering. Anderzijds stellen ze vast dat er steeds meer sociaal protest komt tegen de asociale agenda die zij en hun moederpartijen verdedigen en dat deze 'rechtse droomregering' wel eens een erg kort leven beschoren zou kunnen zijn. Zeker wat betreft de verhoging van het inschrijvingsgeld staan rechtse clubs als het KVHV zeer geïsoleerd, met een zeer grote meerderheid van de studenten die tegen de verhoging gekant is terwijl zij net voorstander zijn. Als een kat in het nauw halen ze uit naar iedereen die mee het verzet organiseert tegen hun Thatcheriaanse regeringen. ALS bracht dit semester alleen al duizenden mensen op straat tegen de asociale maatregelen van deze regering en is een belangrijke voortrekkers van dit verzet aan de UGent.

De verschillende rechtse verenigingen zijn bang van de stakingsbeweging en proberen waar mogelijk ze te discrediteren en ondermijnen. N-VA en Open VLD gaan vandaag steeds meer frontaal in de aanval. Zo wil Jan Jambon het stakingsrecht aan banden leggen. Hun studentenorganisaties doen op lokaal niveau net hetzelfde. Enerzijds gebruiken ze 'mediagenieke' acties en campagnes via sociale media om te proberen de steun voor de stakingsbeweging te ondermijnen. Zo richtte KVHV-Gent de groep "Wij staken niet mee op" en stichtte Open VLD Jong de "Werkbond". Anderzijds experimenteert KVHV met een directere aanpak om sociaal verzet te breken. Tijdens de regionale staking in Oost-Vlaanderen werd een groep leden van het KVHV herkend terwijl ze probeerden aan een stakerspiket aan station Gent-Sint-Pieters zowel

op zondagavond als op maandag. Ze probeerden er mensen te intimideren met scheldpartijen, agressieve slogans, waterballonnen en door individuen al schreeuwend te achtervolgen naar hun wagen. Dit soort praktijken zijn absoluut onaanvaardbaar en overigens ook in strijd met de regels voor een door de universiteit erkende studentenorganisatie. Het geeft bovendien aan hoe rechts het 'debat' wil voeren. ALS stond aan de andere kant en was op het piket aan het station aanwezig tijdens de algemene staking. We betuigden er de solidariteit van de meerderheid van de studenten.

Het is in de Belgische geschiedenis wel vaker voorgekomen dat wanneer Vlaamsnationalisten aan de macht komen, democratische rechten met de voeten getreden worden. De N-VA en de aan hen gelieerde studentenorganisaties plaatsen zich gretig in deze traditie. Erg verrast zijn wij daar niet over. Maar welk signaal zendt CDS naar de tienduizenden ACV- en ACW-militanten die actie voeren? Ze keren zich expliciet tegen een van de studentenorganisaties die op een actieve en enthousiaste wijze het sociaal verzet vorm helpt te geven. Aan de piketten werd ALS overigens enthousiast onthaald, zowel door ABVV als ACV-militanten. Ook moeten we vragen welk signaal de Jong Socialisten dachten te geven aan de ABVV-militanten door zich te onthouden in deze stemming? Ook hier valt de oppositie van SP.a tegen het rechtse bewind wel heel erg zwak uit. Van een organisatie die zich meent te verzetten tegen de besparingen van deze regering mag je toch minstens verwachten dat ze een organisatie die dat ook doet steunt tegen rechtse aanvallen? Met een stemverhouding van zes tegen vijf, is de verantwoordelijkheid van de Jong Socialisten bijzonder groot.

Het beste antwoord op de agressie van de regering en het patronaat is om onze strijd nog beter te organiseren en op een nog massaler schaal te voeren. De ALS staan voluit achter de stakingsbeweging en zullen alles in het werk stellen om ze verder uit te bouwen. Zo lagen de ALS aan de basis de scholierenactiescomités die dit semester in Gent al talloze acties tegen besparingen organiseerden, waaronder een erg geslaagde scholierenstaking met meer dan 800 deelnemers. Daarnaast zijn wij actief in de studentenactiescomités tegen besparingen. Op ons initiatief werd zo onder andere een solidariteitspiket met het personeel gezet aan de Blandijn op de regionale staking van 1 december. Samen met de scholierenactiescomités, JOC, USE en FGTB Jeunes trokken we met een grote jongerendeleгатie de nationale vakbondsbetoging van 6 november.

Het KVHV en rechts hopen met bureaucra-

tische achterkamerpolitiek de inhoudelijke confrontaties uit de weg te gaan en een actieve factor in het verzet te muilkorven. ALS zal zich hier niet door laten intimideren. We zullen ons met evenveel enthousiasme als voorheen in de uitbouw van het sociaal verzet gooien om de rechtse regeringen en het besparingsbeleid weg te staken. We zullen ook alle middelen die we ter beschikking hebben gebruiken om de uitsluiting aan te vechten en roepen al onze partners en sympathisanten dan ook op om ons hierin te steunen.

Homofobe 'Mars voor het gezin' gepland

Het zijn niet enkel migranten of moslims die onder vuur worden genomen. Inzake homofobie of afkeer van vrouwenrechten vinden rechtse conservatieven van allerhande slag elkaar probleemloos.

Zo kwam er een veroordeling van de Antwerpse bisschop die had gepleit voor het aanvaarden van holebi's in de katholieke kerk. Het Antwerpse KVHV van Jambon junior kwam met een pleidooi tegen seksuele relaties buiten het huwelijk. "Seksualiteitsbeleving is door God gewenst binnen het huwelijk. Op deze wijze is het einddoel van seksualiteit, de voortplanting van de mens, het stichten van een gezin. Voor de Kerk kan dit niet buiten het huwelijk." De groep Pro Familia omschreef de bisschop als een "ketter" omdat homoseksualiteit een "ontaarding" is die "in strijd is met de natuurwet".

Ook eisen deze katholieke conservatieven dat adoptie door homokoppels wordt verboden, abortus in het strafrecht wordt opgenomen, anticonceptiva geen subsidies meer krijgen, de Gay Pride wordt verboden (wegens "openbare zedenschennis"), een verbod op IVF, ... Rond al die eisen plannen ze op 16 mei een betoging in Antwerpen, net op dezelfde dag als de Gay Pride in Brussel. Zullen er op beide betogingen delegaties van N-VA zijn?

Op 4 januari voerden de organisatoren van de 'Mars voor het gezin' een actie aan de Antwerpse kathedraal om tegen bisschop Bonny te protesteren. Onder de aanwezigen ook leden van KVHV (herkenbaar aan hun pet en das) maar evengoed de neonazi Kris Roman die onder meer actief is bij Nation.

ANTI-NSV BETOGING

Stop de rechtse conservatieven en hun verdelende haat!

De vreselijke terreur bij Charlie Hebdo in Frankrijk wordt door verschillende rechtse conservatieven gebruikt om verdeeldheid en haat te zaaien. Voor hen zijn niet de bankiers die met hun speculatie de crisis vorm gaven een probleem. Ook de oorlogszuchtige politici die wereldwijd vernieling en ellende aanrichten zien ze niet als een probleem. Neen, het zijn de migranten of nog de vakbondsleden die voor hun levensstandaard opkomen, vrouwen die baas over eigen buik willen zijn, holebi's die zichzelf willen zijn, mensen met een andere huidskleur of een andere religie. De verdeeldheid die rechtse conservatieven stimuleren is een obstakel voor eengemaakte strijd van onderuit voor een betere toekomst.

NIET IN ONS BELANG!

Er zijn tal van conservatief-rechtse groeperingen met een divers karakter. Van KVHV over Jong N-VA tot NSV. Deze groepen kunnen niet over dezelfde kam geschoren worden. KVHV en N-VA doen zich aanvaardbaarder voor dan NSV, maar zodra hun maskers vallen, kan NSV terrein terugwinnen. Op basis van het protest tegen migranten in Duitsland zijn NSV, Vlaams Belang en co dat nu al aan het voorbereiden.

De defensieve positie waarin NSV zit, geeft bovendien ruimte voor de ontwikkeling van radicalere standpunten en praktijken zonder dat daar direct veel aandacht voor is. Binnen NSV lopen de standpunten uiteen van steun aan N-VA tot sympathie voor de gewelddadige Griekse neonazi's van Gouden Dageraad. Het ziet er naar uit dat de radicale stroming de bovenhand haalt. Dit kan ook hier tot gewelddadige uitspattingen leiden. Voorlopig houden ze het nog bij meetings en

standpunten, maar het is niet uitgesloten dat ze verder zullen gaan en naar het voorbeeld van Gouden Dageraad ook fysiek geweld zullen gebruiken. NSV stelt voorstander te zijn van een 'conservatieve revolutie' waarbij melancholisch wordt gedroomd over hoe de geschiedenis er had uitgezien indien de ideologie van de conservatieve revolutie "niet onder het mom van denazificatie de kop was ingedrukt."

RECHTS IN ACTIE TEGEN ONZE LEVENSSANDAARD

De afgelopen maanden werd het asociale karakter van de rechtse conservatieven helemaal duidelijk. Zo was er de steun van onder meer KVHV aan de verhoging van het inschrijvingsgeld aan de universiteiten. Maar er waren ook de acties tegen de stakersposten en de vakbondsmilitanten die opkomen tegen de regelrechte aanval op de levensstandaard van de meerderheid van de bevolking.

Wat is NSV en waarom ertegen betogen?

Sedert midden jaren 1990 organiseert de NSV (Nationalistische Studentenvereniging) als officieuze studentenclub van toen nog het Vlaams Blok (nu Vlaams Belang) elk jaar een betoging in een studentenstad, afwisselend in Gent, Leuven en Antwerpen. Deze betogingen zijn een verzamelpaats voor extreemrechts, van VB-kopstukken als Dewinter tot de veroordeelde neonazi's van Blood&Honour nemen eraan deel.

Blokbuster heeft sinds de jaren 1990 een traditie opgebouwd van een vreedzame maar strijd bare antifascistische tegenbetoging die telkens meer mensen op de been brengt dan de NSV. We willen extreemrechts geen ruimte laten om de straten in te nemen en zich te organiseren. We willen met een actieve campagne de mogelijkheid van een extreemrechts offensief stoppen en het verzet tegen racisme en fascisme mobiliseren.

Opkomen tegen asociale maatregelen die de gewone werkenden willen laten opdraaien voor een crisis die zij niet veroorzaakt hebben, is niet done voor hen. Aan het Gentse St Pietersstation werd een stakerspost door KVHV-militanten aangevallen die onder meer met waterballonnen een stakersvuur probeerden te doven. Later volgde een actie van Jong N-VA in aanwezigheid van Siegfried Bracke tegen hetzelfde piket. Vlaams Belang trok naar het ABVV hoofdkwartier in Brussel om tegen de stakingsacties te protesteren. Er waren ook interne initiatieven van KVHV en de liberale jongeren om tegen de stakingsacties te protesteren. Aan de Gentse universiteit werd een offensief ingezet om de Actief Linkse Studenten uit te sluiten, terwijl ALS het voortouw nam om onder schoolieren en studenten het verzet tegen zowel de verhoging van het inschrijvingsgeld als de rest van het besparingsbeleid te organiseren.

Voor de rechtse conservatieven kan het niet dat twee mensen van hetzelfde geslacht elkaar graag zien, maar dat een groeiende groep tot armoede wordt veroordeeld vinden ze geen probleem. Meer nog, het protest daartegen vinden ze problematisch.

TEGENOVER HUN HAAT: ONZE SOLIDARITEIT

De barbaarse aanslag op Charlie Hebdo leidde tot een massale beweging van onderuit in Frankrijk. Het is een uiting van woede tegenover haat en verdeeldheid. Collectieve acties werken verenigend, dit zagen we eerder in ons land ook toen de stakingsbeweging onder meer de culturele sector en de jongeren met zich meetrok. Onder druk van de omvang van deze beweging probeerde het establishment het protest rond de aanslag op Charlie Hebdo te recupereren

door zelf vooraan op te stappen en door verzoenende taal te spreken.

De niet aflatende zoektocht naar steeds meer winsten, invloed en prestige voor een kleine minderheid in de samenleving zorgt ervoor dat de verzoenende taal niet gepaard kan gaan met een verzoenend beleid. Dat zou immers bestaan uit het voorzien van degelijke jobs, betaalbare huisvesting en goede openbare diensten zodat iedereen toekomstperspectieven zou hebben. Het besparingsbeleid zorgt ervoor dat een groeiende laag van de bevolking uit de boot valt en geen toekomst ziet. Extremistische reactionaire stromingen, van IS tot neonazi's en conservatieve katholieken, woekeren op de frustraties daarover, zeker wanneer de arbeidersbeweging onvoldoende een offensief en collectief alternatief aanbiedt.

Hetzelfde zien we op internationaal vlak met imperialistische oorlogen om grondstoffen, prestige en invloed. Deze oorlogen hebben niet geleid tot meer welvaart of meer veiligheid. De 'oorlog tegen de terreur' die werd opgestart door de rechtse Amerikaanse president Bush heeft geleid tot meer terreur. Reactionaire groepen als ISIS of Al Qaeda hebben er zich door kunnen versterken en ze gebruiken die positie om zich te keren tegen de werkenden en jongeren die de eerste slachtoffers van hun aanslagen en geweld zijn.

Tegenover hun haat plaatsen wij onze solidariteit en strijd voor een betere toekomst.

VERZET VAN ONDERUIT OPBOUWEN!

We verzetten ons tegen iedere vorm van verdeeldheid, zowel racisme, homofobie als seksisme. De terugkeer van conservatieve extremisten die de klok honderden jaren willen terugdraaien, mogen we niet lijdzaam laten passeren. Er is actief verzet nodig.

50 jaar na de moord op Malcolm X is meer dan ooit duidelijk dat racisme en verdeeldheid in het kapitalisme ingebakken zitten. Zijn slogan 'You can't have capitalism without racism' is nog steeds actueel. De crisis werd niet veroorzaakt door migranten of werklozen, maar door de wijze waarop dit systeem is georganiseerd met de inherente groeiende ongelijkheid. Pogingen om tegen racisme in te gaan zonder de oorzaken van die ongelijkheid te bestrijden, zijn tot mislukken gedoemd. Wij staan voor een strijdbaar anti-racisme dat ook ingaat tegen het kapitalisme.

Begin maart zullen we de jaarlijkse haatmars van NSV beantwoorden met een betoging tegen alle rechtse reactionairen en hun verdelende haat.

- Actief en eengemaakt verzet van onderuit tegen alle rechtse conservatieve stromingen!
- Neen aan racisme, seksisme, homofobie, ... Alles wat ons verdeelt, verzwakt ons!
- Crisis: het probleem is de bankier, niet de migrant. Stop het besparingsbeleid. Jobs, geen racisme! Voor degelijke jobs, betaalbare huisvesting en gratis onderwijs voor iedereen!